

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

2. Causæ, ob quas ad Deum summè oppressi, licitè possint prouocare.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45653

autem in Domino speravi : exultabo & letabor , in misericordia tua. Perer. in c.
Plura de omine sacro & licito, ac profano & illicito & superstitio. 24. Genes.
so reperiet lector apud Pererium. vers. 13.

C A P V T X X X V I I .

An Deus aliquorum innocentiam, vel iustitiam declaret, qui
aduersarios suos, ad vallem Iosaphat citant, aut qui ad di-
uinum iudicium prouocant?

Pertinent ad Politicas sortes etiam exploratoria probatio-
nes, quibus fortuito euentui veritas culpæ vel inno-
centiæ permittitur decidenda; & sæpe non sine eui-
denti miraculo, deciditur. Inter has iudiciarias
disquisitiones, est etiam illa vna, qua se se homines,
mutuò, in vallem Iosaphat, & ad diuinum tribunal solent citare.
In qua citatione vel damnandâ, vel imitandâ homines possunt cõ-
mittere temeritatem. Sæpe enim eiusmodi citatio à Deo est, sæ-
pe contra Deum: sæpe contemni debet. sæpe formidari: vt enim
vel licita est, vel iniuriosa; ita supremus iudex, per eam, vel vult,
vel non vult iudicia sua manifestare. Sicut etiam duplicis gene-
ris homines, qui hac prouocatione vtuntur, rei & innocentes; san-
cti & impij. Duplex etiam, generatim loquendo, est finis, bonus
& malus. Et modus quoque ipse non est idem. Aliquando ad iu-
dicem Deum absolutè duntaxat appellatur; aliquando iubetur
aduersarius ad tribunal eius, intra certos dies, menses, aut annos;
aliquando, nullo certo tempore nominato, se sistere. Cum ergo
impium sit, sanctos temeritatis damnare, qui subinde tyrannum,
aut alios, ad comparandum, coram Deo, citauerunt; & stultum
quauis ex causa, ad summum iudicem prouocare: afferam primò
causas, & exempla licitæ, postea etiam illicitæ citationis, ob quam
Deus iudicij sui arcana mortalibus vel negauit, vel patefecit.

Qui innocentes iniuriâ afficiuntur, & vitâ digni mortis
sententiam accipiunt, vidētque nullum sibi, in humanis auxilijs,
præsidium superesse; rectè ad Deum confugiunt, cui placere non
potest, si gladius, quem Principibus & Magistratibus, in vindictam
malefactorum concessit, stringatur in innocentes. Non accipiet Eccli 35.16.

A a a

Dom.

Iob. 12. 4. Dominus personam in pauperem, & deprecationem laesi exaudiet. Imo etiam qui deridetur ab amico suo, sicut ego, inquit Iob, inuocabit Deum, & exaudiet eum. Exaudire autem eum potest, prout inuocatus fuerit, vel, ut iniquitate oppressum è malis presentibus eripiat, quod omnino petere frequens & concessum est; vel, ut talem iniuriã aut morte non fuisse dignum, sumta de aduersario extraordinaria ultione, mortẽque etiam ipsi illatã, declaret. Quod varijs quis de causis potest à Deo flagitare. Si, citra odium, aliamque malam affectionem, bono fine, flagitet, puta, ut innocentia locum habeat; ut scandalum amouetur; ut familia non grauetur infamiã; ut homines tam iniustis iudicibus liberentur; aut ut emendentur, qui adeò tyrannicè dominantur; tum licitè flagitat; prouocatque, sine peccato, & verò sæpe etiam cum merito, ad tribunal summum iudicis viuorum atque mortuorum; nec sine petito effectu. Legimus enim frequenter diuinam iustitiam, sic prouocantes manifestissimè absoluisse, & lege talionis ex vita expulisse eos, qui alios & ipsi è vita, sed iniustè, expulerunt.

III. Exempla è diuinis litteris, ex vitis Sanctorum, ex aliorum gestis afferri possunt. In diuinis litteris, Dauid capitali Saulis odio multisque insidijs petitus, *Judicet Dominus inter me & te, & ulciscatur me Dominus ex te*, inquit. Prouocatio hæc fuit; neque in irritum cecidit, quia, cecidit paulò post Saul, amissã victoriã, & vitã. Clarius exemplum datum est, in Pontifice Zacharia filio Ioia dæ, in quem illi ipsi, quos ab idolis dehortabatur *miserunt lapides, iuxta regis imperium in atrio domus Domini. Et non est recordatus Ioas rex misericordia, quam fecerat Ioiada pater illius secum, sed interfecit filium eius. Qui cum moreretur, ait: Videat Dominus, & requirat. Cũq; euolutus esset annus, ascendit contra eum exercitus Syria: venitq; in Iudam & Ierusalem, & interfecit cunctos principes populi &c. In Ioas quoq; ignominiosa exercuere iudicia. Et abeuntes dimiserunt eum in languoribus magnis: surrexerunt autem, contra eum, serui sui, in ultionem sanguinis filij Ioia dæ sacerdotis, & occiderunt eum in lectulo suo, ante diuinum tribunal, de innocentissimi sacerdotis nece rationem redditurum. Pari pacto Machabæi martyres Antiocho diem dixisse censendi sunt: siquidem eorum prædictiones vim imprecationis & citationis habuerunt, cum dicerent: *Tu autem patienter sustine, & videbis magnam potestatem ipsius, qualiter te & semen tuum torquebit. Dicitum, factum.* Neque hæc talia ex impatientia, aut ira,*